

زیر آسمان فیروزمای

نمایش سازه‌ها ولباس‌های سنتی شین جیانگ

هفته فرهنگی چین در نیاوران

● **شرق:** هم‌زمان با چهل‌وپنجمین سالگرد روابط ایران و جمهوری خلق چین، هفته فرهنگی چین در آغاز شهریور با همکاری سفارت چین در تهران و بنیاد آفرینش‌های هنری نیاوران در فرهنگ‌سرای نیاوران برگزار می‌شود. به گزارش روابطعمومی بنیاد آفرینش‌های هنری نیاوران، هفته فرهنگی چین با رویکرد معرفی استان شین جیانگ و منطقه چین غربی از ابتدای شهریور در فرهنگ‌سرای نیاوران گشایش خواهد یافت. آیین افتتاحیه این هفته فرهنگی، ساعت ۱۰:۳۰ صبح روز دوشنبه، اول شهریور، با حضور شخصیت‌های فرهنگی و هنری همچنین میهمانان رسمی و دولتی و دیپلمات‌های معور، در گالری شماره یک فرهنگ‌سرای نیاوران برگزار می‌شود. نمایشگاه هفته فرهنگی چین شامل عکس‌های هنری، لباس‌های سنتی و سازه‌های موسیقی، از یکم تا هفتم شهریور همه‌روزه از ساعت ۱۰ الی ۲۰ در گالری شماره یک فرهنگ‌سرای نیاوران، میزبان علاقه‌مندان خواهد بود. همچنین روز دوشنبه نمایش آیینی سنتی استان شین جیانگ از ساعت ۱۲ در سالن اصلی فرهنگ‌سرای نیاوران، سالن خلیج فارس، آغاز خواهد شد. حضور در این برنامه نیز برای کلیه علاقه‌مندان آزاد است. نمایش آیینی سنتی شین جیانگ روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه، دوم و سوم شهریور، نیز از ساعت ۱۱ صبح در سالن اصلی فرهنگ‌سرای نیاوران اجرا می‌شود. برگزاری نشست‌های تخصصی و سمینار هم‌اندیشی از دیگر برنامه‌های هفته فرهنگی است که در فاصله روزهای اول تا هفتم شهریور با حضور هنرمندان دو کشور در حوزه‌های گوناگون برگزار خواهد شد.

نقد و بررسی آثار «زیباکلام» در نشر دف

● **شرق:** خانه کتاب نشر دف میزبان صادق زیباکلام، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران، خواهد بود تا به بهانه استقبال مخاطبان از کتاب «غرب چگونه غرب شد؟»، خوانندگان آثار او در حضور این نویسنده به نقد و بررسی آرا و نظرات وی بپردازند. این نشست دوشنبه، یکم شهریور، ساعت شش بعدازظهر برپا می‌شود و دبیر آن علی عظیم‌نژادان، روزنامه‌نگار و پژوهشگر حوزه فرهنگی است. خانه کتاب نشر دف در زیر پل سیدخندان، حادفصل شیرعتی تا سهروردی، شماره ۶۴ واقع است.

(تلفن: ۸۸۵۰۱۸۱۲ - ۸۸۵۰۱۶۴۶).

بهناز شیربانی؛ معادله ساده است، آن قدر ساده که شاید نیاز به هفته‌ها وقت صرف‌کردن ندارد و به‌نوعی کار کمیته انتخاب فیلم برای معرفی به آکادمی اسکار را راحت‌تر می‌کند. صحبت از اعلام نماینده سینمای ایران به آکادمی اسکار است، تنها چند هفته به اتمام زمان معرفی فیلم باقی مانده است. طبق روال هر سال گمانه‌زنی‌ها درباره فیلم‌هایی که در طول یک سال به اکران رسیده‌اند و قابلیت معرفی دارند انجام می‌شود. تازه‌ترین ساخته اصغر فرهادی تنها فیلمی است که به‌زعم بسیاری از اهالی سینما، کار را برای انتخاب راحت‌تر می‌کند، اصلا نیازی نیست به گزینه‌ای دیگر جز آن فکر کنیم. «کتابون شهایی»، پخش‌کننده بین‌المللی ایرانی و یکی از اعضای هیأت داوران بخش مسابقه جشنواره کن ۲۰۱۶، در گفت‌وگو با «شرق»، با اشاره به موفقیت فیلم سینمایی «فروشنده» در آکادمی اسکار می‌گوید: «فروشنده فیلمی است که مدتی قبل در یکی از بزرگ‌ترین و معتبرترین جشنواره‌های سینمایی دنیا شرکت و دو جایزه مهم این جشنواره را دریافت کرد و پخش‌کننده معتبر آمریکایی دارد. این فیلم از همه جهات شایستگی معرفی به آکادمی اسکار را دارد.» او ادامه می‌دهد: «قوانین آکادمی اسکار خیلی پیچیده نیست و قاعده خاصی دارد. غیر از قوانینی که مربوط به اکران فیلم در کشور موردنظر در زمانی مشخص است، حضور در جشنواره‌های معتبر بین‌المللی و مهم‌تر از همه داشتن پخش‌کننده آمریکایی مهم‌ترین اتفاقی است که می‌تواند شانس یک فیلم را برای موفقیت در آکادمی اسکار بالا ببرد».

شهایی در پاسخ به این پرسش که مدتی است صحبت از گزینه‌های دیگری مثل «لانثوری» یا «ایستاده در غبار» برای معرفی به آکادمی اسکار است و از نظر او این فیلم‌ها تا حد گزینه‌های موفقی خواهند بود؟ می‌گوید: «ایستاده در غبار را ندیدم. قطعا فیلم خوبی است، اما معمولا اشتباهی که برای فرستادن یک فیلم به اسکار می‌شود این است که لزوما اگر فیلمی خوب است پس حتما شانسش در اسکار خواهد داشت. همان‌طور که گفتم، داشتن پخش‌کننده بین‌المللی و حضور موفق جهانی نکات

افرا صفا: طعم المپیک ۲۰۱۶ «ریو» با توجه همیشگی رسانه‌ها به بحران اقتصادی، شایعات و رسوایی‌ها، اخبار ناآرام‌دی دست‌اندرکاران، شیوع ویروس زیکا و تهدیدهای تروریستی، تلخ شده بود. اما فقط یک ساده‌اندیش، توانایی برزیلی‌ها در به‌راه‌اندختن یک جشن و پایکوبی دیش را دست‌کم می‌گیرد.

مراسم افتتاحیه امسال شکوه تاریخی آتن، یا جلوه‌های ویژه خیره‌کننده پکن، یا جیره‌دستی تاتاری لندن را نداشت. اما بزم ریو، روح مردم برزیل را در خود داشت که بزرگ‌ترین جذابیت آن بود و برزیلی‌ها مانند همیشه توانستند از میان آشوب، چیزی زیبا و دلپذیر بیرون بکشند و در چند ساعت، با ساده‌ترین ابزار، با دریایی از رنگ دربار همه‌چیز از تاریخ طبیعی و انسانی کشورشان تا هشدارهای محیط‌زیستی حرف بزنند. سربست گروه هنری افتتاحیه فرناندو میرلس، کارگردان فیلم «شهر خدا»، در ترکیب تصاویر پرچان با بیداری اجتماعی «استاد» است، او گفته بود در

قرعه «اسکار» به نام کدام فیلم ایرانی می‌خورد؟

مخالفان، ایستاده در راه «فروشنده»

عکس: هنر آنلاین

بسیار مهمی در شیوه انتخاب فیلم‌هاست. «فروشنده» فیلم داستان‌گویی است که قطعا شبیه روایت این فیلم و ساختار آن مورد اقبال داوران قرار خواهد گرفت و از نظر من شانس خوبی در آکادمی اسکار خواهد داشت. از نظر من کمیته‌ای که برای انتخاب فیلم به اسکار انتخاب می‌شود نیز باید به این موارد دقت کند و ببیند کدام فیلم مهم‌تر است. ما دو فیلم «اورونگی» و «فروشنده» را در جشنواره کن داشتیم. وارونگی جایزه‌ای نبرده و پخش‌کننده آمریکایی ندارد درصورتی‌که «فروشنده» دقیقا برعکس این ماجراست، پس همه‌چیز گویای آن است که موفق‌ترین فیلم ایرانی در این مدت را به اسکار معرفی کنیم.» او ادامه می‌دهد: «فروشنده خودش، موقعیتش را تعریف می‌کند و امتیازهایش کاملا مشخص است».

اسکار و پیچیدگی‌هایش

احمد طالبی‌نژاد، از منتقدان سینمایی، درباره انتخاب اسکار به «شرق» می‌گوید: «فروشنده هنوز در ایران دیده نشده و طبعا نمی‌توان درباره این فیلم به‌طور قطع اظهارنظر کرد. از طرف دیگر اگر تعداد فیلم‌هایی که کمیته انتخاب فیلم‌های ایرانی به اسکار

چرا افتتاحیه المپیک ارزان برگزار شد؟

بزم سبز «ریو»

ورقه فلزی و کار گروهی که برزیلی‌ها در آن استاندارد، این نمایش همچنین با دوباره‌سازی الگوهای اتوس بولساو که نقاشی‌های دیواری‌اش در سرتاسر ریو دیده می‌شوند، بزرگداشتی برای این هنرمند فقید بود. ارزان‌قیمتی هنراقربنی در ادامه مراسم هم پیدا بود، حتی در انتهای شب که لوگو المپیک بایستی نمایان می‌شد، هیچ شاهکار غربی با ابزارآلات پیچیده رخ نداد. فقط افرادی که لباس‌های تتشان نمادی از قصه کارگر و زحمتکش برزیل بود، مکعب مستطیل‌هایی را دیواره‌های آئینه را بر رقص و آوازهای ویژه برزیلی به درون استاندارد هدایت کردند و با آنها پنج دایره المپیک ساختند. این حفظه‌ها هرکدام درختی در دل خود داشتند و زمانی که همگی با هم باز شدند، در واقع لوگو المپیک با درختان، که نماد اصلی برزیل هستند، ساخته شد.

و البته موضوع دیگری که طراحان این مراسم بسیار بر آن پافشاری داشتند، محیط زیست و گرمایش زمین بود. برزیل که خانه بخش بزرگی از جنگل‌های آمازون یعنی ربه جهان است، در این مراسم با بیانی ساده، بار دیگر درباره تولید گازهای گلخانه‌ای، گرمایش زمین و بالاآمدن سطح دریاها هشدار داد. بیان کودکانه این هشدار که با تصویرهایی بسیار ساده و واضح از آنچه فعالیت‌های انسانی بر سر جهان آورده همراه بود، تلاشی برای بیدارکردن کشورها بود نسبت به آینده نسل جوان‌تر.

زمین استاندارد صحنه‌ای ساده برای نورافکن‌ها بود که جایگزین سازه‌های گران‌قیمتی شده بودند که ما در این نوع مراسم به دیدنشان عادت کرده بودیم. هرگز مراسمی تا این اندازه سبز نبوده است. طبیعت، محور اصلی بود تا یادآوری کند هم جزئی جدانشدنی از زندگی برزیل است و هم در خطری جدی قرار دارد. طراح مراسم موفق شده بود جدی‌بودن مسئله را بدون ازین‌بردن شادی افتتاحیه، به تماشاگران گوشزد کند. نمایشی که در آن سیر تاریخی شهر ریو و کشور برزیل روایت می‌شد، نیز از سادگی صمیمانه‌ای برخوردار بود. آغازشدن داستان از آب دریا و باکتری‌های نخستین، اشاره‌ای به ریشه‌های زندگی در کره خاکی بود که نباید فراموش شوند.

باور دیورا کولکر، طراح حرکات نمایشی و موزون که از کهنه‌کاران «سیرک آفتاب» است، به زیبایی هندسی حرکت هماهنگ انسان‌ها، در طراحی رقص بومیان برزیل که تنها جلوه ویژه‌اش رشته‌هایی آویزان از سقف بود، نمایان بود. این نمایش از نظر تکنولوژی اجرایی حرفی برای گفتن نداشت، اما نماهایی درخشان برای بیننده به وجود آورد و حرکت‌های رقصنده‌ها با رشته‌های آویزان از سقف، پر از نمادهایی از قبایل بدوی آمازون و روش زندگی‌شان بود.

ورود اقوام خارجی به برزیل که در نمایشی نمادین نشان داده شد، بیانی بی‌آلایش از گوناگونی نژادی در این کشور بود. موسیقی با ورود هر گروه جداگانه تغییر می‌کرد و هر قوم در مسیری که طی می‌کردند، ردی بر جای می‌گذاشتند که نمادی از تأثیر هر ملت مهاجر بر

گزارش روز

علم‌الهدی:

استقلال خانه سینما حفظ شود

فرانک آرتا

● حاشیه‌های هجدهمین جشن خانه سینما همچنان ادامه دارد. ظاهرا امسال تغییر یکی از بندهای آیین‌نامه از سوی شورای سیاست‌گذاری جشن خانه سینما، ارزیابی و داوری برخی از فیلم‌های متعلق به گروه «هنر و تجربه» در جشن خانه سینما را غیرممکن کرده است. نکته‌ای که امیرحسین علم‌الهدی، مدیر گروه «هنر و تجربه» در گفت‌وگو با «شرق» به آن اشاره می‌کند.

شورای سیاست‌گذاری خانه سینما که متشکل از دبیران دوره‌های گذشته جشن و رؤسای ۱۲ صنف خانه سینما هستند و برگزیدگان را اعلام می‌کنند، اخیرا در آیین‌نامه چنین محتوایی را درج کرده‌اند: فقط «فیلم‌هایی که دارای پروانه نمایش سینمایی» متعلق به گروه «هنر و تجربه» هستند، مجاز به راه‌پافت در جشن خواهند بود.

این در حالی است که تعداد زیادی از فیلم‌های فیلم باشیم، این در حالی است که فیلم، از بدو تولد و بلافاصله بعد از نخستین اکران جهانی در کن، نه‌تنها در دریافت جوایز مهم - بهترین فیلم‌نامه و بهترین بازیگر مرد - رکورددار شد، بلکه به نظر می‌رسد نخستین فیلم بلند داستانی در تاریخ سینمای ایران است که پیش از اکران عمومی، منتقدانش به‌جای استقبال، به جشک رفتند! فیلمی که هنوز مردم ایران به تماشای آن نرفته‌اند، با انواع و اقسام ادله نواخته و هرروز این فشارها بیشتر می‌شود. «فروشنده هویت و عزت ملی» و «سیاه، مثل کراوات آقای فرهادی» (سایت مشرق)، «فیلم ضدغیرت فرهادی» (رجانیوز) و «کمربند از نظر قصه‌پردازی، کشش‌های داستانی و گنگ از نظر مدیعات فکری» (تسنیم)، اینها، تنها چند نمونه کوچک از حملات روزهای گذشته بولتن‌سازان به فرهادی و آخرین فیلمش است.

● ● ●

باجوداین سؤالی مطرح می‌شود که اخذ مجوزها به وسیله سازمان سینمایی صورت می‌گیرد و در این صورت حل چنین مشکلی به وسیله آن نهاد باید حل شود و در این مسیر خانه سینما فقط به قانون تمکین کرده و در ثانی آیا اکران فیلم در گروه «هنر و تجربه» اساسا اکران عمومی محسوب می‌شود یا اکران ویژه.

امیرحسین علم‌الهدی، مدیر گروه «هنر و تجربه» که یکی از دستاوردهای مثبت دولت فعلی محسوب می‌شود، به این سؤالات پاسخ داد و گفت: «واقعیت این است که اکران از نوع «هنر و تجربه» هم هیچ فرقی با اکران عمومی ندارد. این فیلم‌ها در سالن‌های سینمای کشور به نمایش درمی‌آیند؛ چنان‌که در آیین‌نامه سال گذشته هفدهمین جشن خانه سینما هیچ معضلی وجود نداشت و فیلم‌های «هنر و تجربه» ارزیابی شدند و اتفاقا فیلم «چند مترمکعب عشق»

متعلق به این گروه برگزیده شد؛ اما امسال شورای سیاست‌گذاری بند آیین‌نامه را تغییر داد و برای حضور فیلم‌های تحسین‌شده این گروه مشکل ایجاد کرده‌اند.» این مدیر در برابر این پرسش که «مگر نمی‌شود برای فیلم‌های ویدئویی و خوب گروه هنر و تجربه هم از وزارت ارشاد تقاضای پروانه سینمایی کرد»، پاسخ داد: «چنین کاری بستگی به شرایط دارد و معلوم هم نیست به فیلم‌های برگزیده‌ای مثل «ممیرو»، «گاهی» و «چهارشنبه» هم مانند «چند متر مکعب عشق»، پروانه سینمایی بدهند! اما بحث من فراتر از این حرف‌هاست. من می‌گویم رفتار با فیلم‌های «هنر و تجربه» رفتار متضادی است. به عبارت دقیق‌تر در این مسیر مغالطه‌ای صورت نگرفته. مگر می‌شود فیلمی که در آن بازیگر تحسین‌شده جشنواره کن یعنی شهاب حسینی چون در فیلم ویدئویی بازی کرده، آماتور محسوب شود و در نتیجه نمی‌تواند به جشن راه پیدا کند؟! یعنی یک بازیگر نمی‌تواند دست به انتخاب بزند؟ یا فیلم «ممیرو» که پر از افتخارات بین‌المللی است، به دلیل نوع پروانه‌اش آماتور محسوب شود!!».

علم‌الهدی در ادامه تحلیل خود را چنین بیان کرد: «واقعیت این است که چه فرقی می‌کند پروانه فیلم چیست. مهم کیفیت یک فیلم است. به نظر من این نوع تصمیم‌گیری متولیان جشن خانه سینما نشست‌نگرفته از تحلیل‌نکردن منطقی‌شان از عملکرد این روزهای سینمای ایران است. الان جوانان نوجو و خوش‌فکر با کمترین امکانات، فیلم‌های درخشانی می‌سازند و در حقیقت آینده سینمای ایران را رقم می‌زنند؛ ولی متأسفانه ما درگیر نوع مجوزها هستیم. اصلا چه لزومی دارد خانه سینما خود را درگیر مجوزهای دولتی کند؟ خانه سینما در عین تمکین از قانون، باید استقلال خود را هم حفظ کند.» پیش‌ازاین کمال تبریزی، دبیر هجدهمین جشن خانه سینما، در گفت‌وگو با ایسنا درباره آخرین وضعیت حضور فیلم‌های هنر و تجربه در رقابت جشن خانه سینما گفته بود: «فقط فیلم‌هایی که دارای پروانه نمایش سینمایی هستند، می‌توانند در این رقابت شرکت کنند.» و همچنین افزود: «به نظر من فیلم‌هایی با پروانه ویدئویی که کیفیت سینمایی دارند، هم می‌توانستند در جشن شرکت کنند؛ اما شورای سیاست‌گذاری جشن با این نظر مخالفت کردند».